

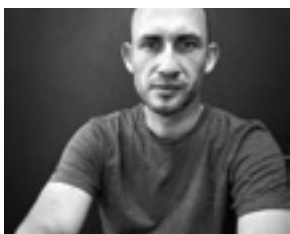
APERITIFF

Publicație oficială a TIFF | # 2 | 8-9 English pages
Sâmbătă | 3 iunie | 2017 www.tiff.ro

VR CINEMA

Descoperă InfiniTIFF

Interviu

Artistul Cornel Brad expune cea mai nouă colecție de fotografii la Cluj.

»Pagina 4

EducaTIFF

Sâmbătă și duminică cei mai tineri spectatori au parte de un program special.

»Pagina 6

3x3

Kira Muratova va fi omagiată la TIFF în cadrul secțiunii 3x3.

»Pagina 10

Cinematografele TIFF

→ CINEMA FLORIN PIERSIC

P-ța Mihai Viteazul, nr. 11

→ CINEMA VICTORIA

Bd-ul Eroilor, nr. 51

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3

→ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ CERCUL MILITAR

Piața Avram Iancu, nr. 1-3

→ CINEMA CITY IULIUS

(în incinta Iulius Mall)

Str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

Str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

Str. Bucegi

→ SOMEȘ OPEN AIR

Plaja Grigorescu

→ CINEMA MĂRĂȘTI

Str. Aurel Vlaicu, nr. 3

→ UNIVERSITATEA SAPIENTIA

Str. Calea Turzii, nr. 4

→ URANIA PALACE

Str. Horea, nr. 4

→ INFINITIFF

(Casa de Modă) Str. Barițiu, nr. 6

(M)ucenicul

La ora de biologie de la un liceu rusesc oarecare, profesoara Elena aduce o plasă cu morcovi și prezervative. Liceenii trebuie învățați cumva despre diversele metode contraceptive, despre riscurile contactului sexual neprotejat. Tânără și entuziastă, ea are

idei ce pot părea deplasate sau prea îndrăznețe pentru un învățământ învechit. Directoarea școlii, cu toată deschiderea pe care încearcă să o arate, e tributară mentalității religioase în care s-a format.

Tabuurile nu pot fi depășite atât de ușor, cel

puțin nu în discursul public. Și nu pentru că cineva ar mai crede în ele, ci de dragul aparențelor. Numai Veniamin, elevul-problemă al clasei, e direct, conflictual și categoric. El combate cu citate biblice. Pe undeva îi e scârbă de lumea în care trăiește, cu toate că în cartea sfântă pe care o poartă peste tot scrie că trebuie să îți iubești aproapele, să îl ajuți, și să îl judeci mai puțin.

Veniamin nu are pe cine iubi și are senzația că nimeni nu îl înțelege cu adevărat. Cu profesorul de religie, un preot cu sutană și barbă lungă, se ia la harță, acuzându-l că, prin Biserică, nu a făcut altceva decât să își găsească un loc cald în societate. Pe Elena o urăște pentru că simte că l-ar combate, întărâta, persifla mereu. Are impresia că ea vrea să îl pună cu botul pe labe cu orice preț. Mai mult, ia orice situație extrem de personal, ca și cum întreaga lume s-ar învârti numai în jurul său. Totul e despre el, iar argumentele biblice pe care le recită mecanic dau sens universului său. Argumentează, tot mai răstit, împotriva oricărui dovezi științifice care contestă creația divină. Vrea ca toată lumea să-l urmeze.

Subiectul filmului – preluat din piesa de teatru Martir, a lui Marius von Mayenburg – a creat multă vâlvă. (M)ucenicul nu amendează tot ce ține de religie, ci pune o oglindă în fața celor care găsesc în religie argumentul propriilor frustrări și obtuzități. Ajungem să ne întrebăm unde vor duce toate astea...

Ion Indolean

APERITIFF

Redactor-șef:

Codruța Simina

Cosmin Popa

Cristi Mărculescu

Radu Meza

Redactori:

Andreea Bagita

Letiția Câmpan

Flavia Dima

Daniela Elena Drăgan

Anca Grădinaru

Daniel Iftene

Ion Indolean

Graphic design:

Carmen Gociu

Andrei Pastuhov

Tipărit la:

Compania de Producție

Tipografică

INFORMAȚII BILETE

→ Puncte de vânzare:

On-line pe www.biletmaster.ro și prin aplicația mobilă oficială a festivalului. Cinema Florin Piersic, Cinema Victoria, Cinema City Iulius, Piața Unirii, Cercul Militar, Casa de Cultură a Studenților și Casa TIFF (pentru invitații și persoanele acreditate)

→ Program: 09:00 - 23:00.

→ Prețuri:

● BILETE CUMPĂRATE CU ANTICIPAȚIE

(cu minim o zi înaintea proiecției)

Bilet de intrare obișnuit: **10 lei**Bilet pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei**

(biletul se cumpără în baza prezentării carnetului/legitimății de elev/student sau a talonului de pensie)

● BILETE CUMPĂRATE ÎN ZIUA PROIECȚIEI FILMULUI

Bilet de intrare unic (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: **12 lei**.

● BILETE CU REGIM SPECIAL

Pentru copii și elevi: **8 lei**

(valabil doar pentru proiecțiile de film din programul EDUCATIFF)

Proiecțiile din Piața Unirii Open Air: **8 lei**Proiecțiile de la Cinema Mărăști și Dacia - Mănăștur: **8 lei**Concertele organizate la Casa TIFF: **15 lei**Bilet pentru evenimentele și proiecțiile de la Castelul Banffy, Bonțida; Concert Charlie Cunningham; Cine-concert Lotte, mon amour: *Povești și legende*; Cine-concert: The General, Trio Diאלة; Cine-concert: *Moartea obosită*; proiecția Regii Manelelor: **15 lei**Bilet Concert Jozef Van Wissem, Concert Public Service Broadcasting, Proiecția specială în onoarea lui Alain Delon, Concert Loredana: **30 lei**InfiniTIFF. Bilet pentru Doom Room: **15 lei**, Bilet pentru VR Cinema: **10 lei**

Proiecția Povestea lubirii (satul Dâncu, miercuri 7 iunie, 21:30) intrarea liberă. Cei care doresc transport din Cluj Napoca spre satul Dâncu și retur vor achita în avans la casierii, cu minimum o zi înainte, un bilet în valoare de 5 lei. Locurile sunt limitate.

Bilet pentru Ceremonia de închidere: **50 lei**

Accesul este gratuit la proiecțiile Someș Open Air.

Muzica, serviciu public

Când cei de la Esquire spun „You'll never need another band ever” (*Nu vei mai avea nevoie de vreoa altă trupă vreodată*, n. red), curiozitatea și se activează și începi să cauți care-i trupa minune care a convins o persoană să-și taie de pe listă orice alt grup muzical. Și nu doar să taie, ci să închidă lista și să nu mai adauge altceva prea curând.

Ei bine, e vorba de noua senzație audio - Public Service Broadcasting, un duo britanic, multi-instrumental, a căror muzică e un mix extrem de atractiv între indie, electro și infuzii de pop cu bucățele audio din arhivele publice și materiale de propagandă. Trupa place atât de mult încât, anul trecut, cei de la Institutul Britanic de Film (the British Film Institute - BFI) le-au pus la dispoziție celor de la PSB propria arhivă, considerată cea mai valoroasă din lume. Și pentru că un show nu e complet fără un

însotitor vizual, pe fundalul concertului vor rula imagini din arhivele SUA și ale URSS din perioada 1957 - 1972, din timpul cursei pentru cucerirea spațiului, așadar delicioasă ce rotunjește perfect conceptul Public Service Broadcasting. E clar că întregul spectacol este un răsfăț, un spectacol total, o incursiune în muzică și în istoria recentă, atât auditiv cât și vizual.

Sâmbătă la Casa de Cultură a Studenților începând cu ora 19:00. Asigurați-vă și că mai găsiți bilete!

Bogdan Beșliu

Ce să nu ratezi

SÂMBĂTĂ, 3 Iunie

11:00 - 19:00

Ateliere creative, jocuri și spectacole pentru copii "Weekend la Castel" Castelul Banffy, Bonțida

17:00 - 20:00

DOOM ROOM - experiență Virtual Reality, 20 min.

InfiniTIFF - Casa de Modă, str. Barițiu nr. 6

19:00

Public Service Broadcasting (UK) concert, Casa de Cultură a Studenților

21:45

Sub asediul fiarelor/Roar (1981), regia Noel Marshall, Castelul Banffy, Bonțida

Găsiți în fiecare zi locațiile principale ale festivalului și o selecție de recomandări ale filmelor și evenimentelor importante ale zilei.

13:00
Cinema Florin Piersic
CĂPITANUL ROȘU

17:30
Cinema Victoria
CÂND AMANȚI N-AU CHEF

17:00
Sapientia
HOUSTON, AVEM O PROBLEMA

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii și Identității Naționale

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL CLUJ-NAPOCA

What if... la InfiniTIFF

Pentru prima dată la TIFF un spațiu real, fosta Casă de Modă din Cluj, va fi destinat exclusiv realității virtuale – platforma InfiniTIFF, powered by Samsung GR VR.

Foto: Marius Mariș

De astăzi și până în 10 iunie, în premieră, în cadrul festivalului descoperiți InfiniTIFF, o platformă dedicată noilor forme de narațiuni audiovizuale, în special cinematografie interactivă și realitate virtuală (Virtual Reality-VR). TIFF se înscrie astfel în rândul marilor festivaluri precum Cannes sau Tribeca (New York), care oferă anul acesta evenimente extinse dedicate VR-ului.

Testează limitele lumii virtuale

Platforma InfiniTIFF, powered by Samsung GR VR, va alinia o serie de programe care deschid noi orizonturi senzoriale. În Doom Room, instalație destinată unei călătorii inițiatice prin realități fabricate, protagoniștii legați la ochi vor descoperi noi spectre emoționale proprii. Selecția din VR Cinema adună peste trei ore de filme multi-premiat, filme de ficțiune, non-ficțiune și animație centrate în realitatea virtuală. InfiniTIFF-ul enumeră prin Workshop Zone și o serie de prezentări și ateliere de dezvoltare a proiectelor în VR.

Participanții selecționați de producătorul Mads Damsbo, tehnologul creativ Balder Brusch (VR Studio Mkropol, Copenhaga) și Fred Baus (Studio Realab, Luxemburg) vor produce conținut bogat în experiențe, ce va fi editat într-o versiune interactivă și inclus în programul oficial.

Marius Holdea și Dumitru Tănase (CINE-Tic) vor selecționa 6 artiști în cadrul secțiunii *The VR Canvas: Tilt Brush*. Una din zile este destinată realizării de ilustrații VR cu ajutorul tehnologiei de „pictură” tridimensională concepute de Google. Înregistrările rezultate vor fi proiectate în cadrul atelierelor.

Cu Millo Simulov, regizorul primului film românesc în 360° - *Escape*, dificultățile poveștilor în 360° vor fi depășite, iar Florin Grozea va deconspira pedagogic secretele industriei creative și promovarea online prin conținut video.

Pe de altă parte, *Loop Cinema* va însuma cele mai apreciate scurtmetraje românești din ultimii ani și o selecție de clipuri de pe Youtube alese de unii dintre cei mai populari vloggeri din România.

Foto: Marius Mariș

Platforma InfiniTIFF este prezentată de Banca Transilvania și sponsorizată de Nespresso, Conceptual Lab, Spider Group.

Virtual Reality (VR)

VR se desemnează la o serie de tehnologii care permit imersiunea la 360° a utilizatorului într-un câmp vizual proiectat și experimentarea la nivel multisenzorial a unui mediu artificial, cu ajutorul unor dispozitive electronice (căști speciale și alte accesorii atașate de corp). Aplicațiile VR sunt multiple, pe lângă industriile de divertisment, medicina și sportul sunt sectoarele care recurg tot mai mult la soluții VR.

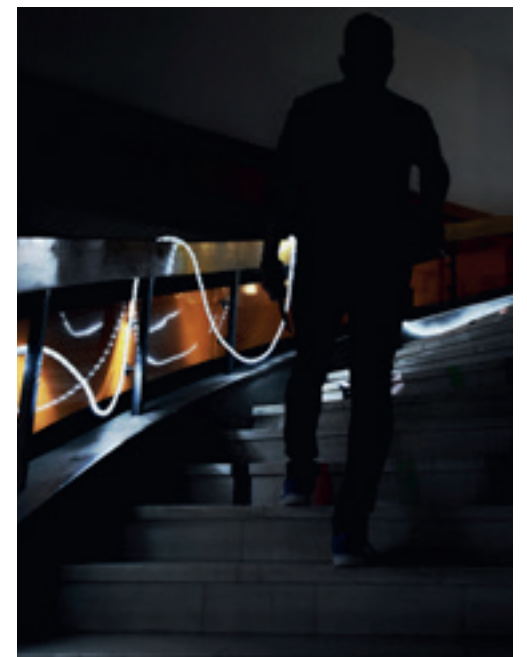

Foto: Marius Mariș

În cele din urmă, Cinemaul Interactiv, va transforma scaunul spectatorului într-un scaun de regizor. Cursul narațiunilor va fi schimbat în funcție de alegerile audienței, iar cele trei filme proiectate vor arăta diferit cu fiecare proiectie.

Cinema și realitate virtuală

Cinematografia a fost percepută de la bun început drept o posibilitate extraordinară de-a experimenta realitatea după noi coordonate, ba chiar de a imagina sau proiecta noi realități. Asemenea Alisei în Țara Minunilor, cinefilul are ocazia de a accesa o dimensiune fabuloasă ori exotica prin mijlocirea poveștii audiovizuale, dimensiune altminteri imposibil de trăit în prima persoană.

De altfel, în primii ani ai cinematografeii, viziunea unei pelicule ce arăta un tren precipitându-se în direcția spectatorului stârnea țipete de groază în rândul publicului. Nimic nu părea mai real și mai emoționant decât o acțiune bine filmată și apoi reprodusă pe marele ecran. În întunericul sălii de cinema, spectatorul se detașa de mediul înconjurător și se cufunda cu totul în lumea proiectată în film, devenind și el parte din poveste. Fiecare etapă în evoluția tehnologiilor audiovizuale, de la introducerea sonorului, ulterior a sistemului sonor surround, a filmului color, îi dădea cinematografeii noi valențe și îi confirmau supremația pe piața „paradisurilor artificiale”.

Filme parfumate

Odată cu sfârșitul epocii de aur a cinematografeii, prin anii '50-'60, marile studiouri hollywoodiene trec printr-o mare criză, atât de natură economică (între cauze este și concurența crescândă din zona tv), cât și de natură creativă. Pentru a redeștepta interesul marelui public pentru cinema, studiourile încep să aplice la filmele noi tehnologii ale vremii. Așa apar o serie de filme în 3D (primele producții de cinema tridimensionale sunt mult mai vechi decât ne putem închipui), artificii precum cinema-ul olfactiv, adică mirositor. Sistemul Smell-O-Vision american integra difuzoare de parfumuri în sălile de cinema, iar prin Odorama, un sistem italian, li se distribuiau spectatorilor cartonașe de răzuire și de miros în diferite momente ale filmului. Sensorama va fi o altă metodă complexă de stimulare senzorială (multimodală), aflată în fază rudimentară și totodată avangardistă. Cu toate că aceste tentative nu au dat roadele așteptate, experimentele din acei ani au consolidat interesul pentru VR care s-a dezvoltat cel mai mult datorită jocurilor video, sectorul cel mai fertil în testarea VR și a realității augmentate (Augmented Reality - AR).

Industria cinema, mereu în transformare, se află și în prezent la răscruce. Cu siguranță adoptarea VR vor semna o nouă etapă în modul de-a trăi un film, cea care va face mereu diferența însă rămâne o poveste bună.

Letiția Câmpan și Cosmin Popa

Afiș publicitar al unei proiecții VR din anii '60

Interviu

Cornel Brad: Îmi place să fac fotografii irepetabile, în felul acesta timpul capătă valoare

Artistul Cornel Brad, (n. 1974) vine la TIFF cu vernisajul celei mai noi colecții de fotografii - *Cosmopolitan Anxieties*, un proiect cu componente muzicale care îmbină portretele unor oameni obișnuiți din 55 de teritorii de pe toate continentele lumii. Fotografiile surprind stranietatea și vulnerabilitatea vieții de zi-cu-zi.

Am discutat cu artistul despre fotografiile cuprinse în *Cosmopolitan Anxieties*, care pot fi văzute la Casa de Modă, în cadrul InfiniTIFF.

Ați călătorit în 55 de teritorii ca să realizați acest proiect.

Cornel Brad: Cele patru continente m-au adus, de fapt, în fața unor oameni diferiți, culturi și moduri de viață diferite, istorii, fizionomii... de fiecare dată când m-am întors acasă am realizat că există un nucleu de dorințe, de nevoi, sensibilități și vulnerabilități care este valabil indiferent unde ai fi. Că vrem să iubim. Că vrem să mergem sau nu la război. Că ne rugăm sau nu. Că atunci când ne rugăm ne uităm înspre cer sau înspre pământ. Sacrificăm lucruri, sau oameni, animale, din jurul nostru, sacrificăm timp; toate lucrurile acestea sunt cumva comune.

Ați dorit să urmăriți calitățile universale ale omului?

Cred că n-am urmărit nimic în mod special. Evident că vezi un fel de energie, un fel de stare în ceilalți, așa cum ești tu. De aici titlul de *Cosmopolitan Anxieties*. Este întins pe o suprafață mare, comopolitană, dar pe de altă parte recunosc că am fotografiat anxios. Au fost zece ani în care am descoperit aceste anxietăți, este o perioadă de-a mea în calitate de artist, iar acum că am ars-o, sunt la alt nivel. Iubesc altcumva, fotografiez altcumva. De aici vine un fel de maturitate a modului meu de exprimare ca artist.

Care erau acele anxietăți?

Bună întrebare. E vorba de un mix între a fi cu cineva și a fi singur. Sunt destul de mulți oameni singuri, vorbind de fotografiile mele. E una cu o

Foto: Cosmin Bumbuț

vrăjitoare, o ghicitoare din Argentina - am fotografiat, într-un fel, dorința mea de a ști despre trecut și despre ce s-ar putea întâmpla în viitor. Un portret la care țin mult, realizat relativ recent, cu o domnișoară cu un tatuaj - „Oniric Insomnia”. Sunt momente în viață în care ajungi cu greu la somn, iar atunci visele cu ochii deschiși sunt frumoase. Anxietăți... de ce mă tulbui acum? (râde) Există mai multe anxietăți prin care trecem. Cred că e important pentru oameni să le descopere, să privească în spatele lor. Eu am făcut-o și m-am bucurat foarte mult - am devenit în același timp și mai sensibil, dar și mai puternic, mai nonșalant.

Cum anume îi fotografiai pe subiecții fotografiilor tale? Discutai cu ei înainte?

Aici expun cam 40 de fotografii, însă sunt mult mai multe care sper să ajungă cât de curând într-o carte. Dar în jur de 10% au fost făcute înainte să îi întreb, dar apoi am vorbit cu ei. În rest, au fost făcute în contact direct cu oamenii. Fotografia asta face, prinde un moment care este, de fapt, o interacțiune. Îmi place să fac fotografii irepetabile, în felul acesta cred că timpul capătă valoare. Energia din momentul fotografierii le face să fie irepetabile.

Care este spectatorul ideal al acestei expoziții? Există acesta?

În primul rând, sunt foarte onorat să fiu la TIFF pentru că este clar că cei care vin la

TIFF, la un festival de film, sunt automat foarte vizuali. Prima trăsătură este să trăiască cu ochii larg deschiși. Pe urmă, cred că e foarte important să fie deschiși - fiecare om vede cu totul altceva în alte idei. Mai ales să fie deschiși către sine, nu neapărat către fotografiile mele, care ar fi mai degrabă un fel de impuls către altă cale. A treia, ca să fac un triunghi de forță, un spectator ideal ar fi cel care chiar vine să vadă expoziția.

Flavia Dima

Vernisaj. Cornel Brad - *Cosmopolitan Anxieties*.

Vernisajul va avea loc la Casa de Modă (strada Barițiu, nr. 4-6), sâmbătă 3 iunie, începând cu ora 18:00.

Focus Slovenia

Houston, avem o problemă

Un documentar prea artistic? Nicio problemă, de la Palme d'Or-ul lui Michael Moore (*Fahrenheit 9/11*, adică) încoace, documentarele au deraiat de la adevăruri scoțioase și fapte atent studiate și neutru prezentate, înspre tărâmurile imaginației. Ceva fapte, măcar ca punct de pornire, se cer însă păstrate în continuare.

Pentru documentarul despre programul spațial iugoslav, regizorul Žiga Virč. consemnează câteva fapte istorice (programul spațial al Iugoslaviei, vizita lui Tito la JFK) și adaugă, cu un fler de-a dreptul demonic, basculante

delicioase de melancolie și conspirații, nostalgii și furii. Toate genial asamblate într-un documentar de ficțiune care, la modul riguros științific, a sărit pârleazul în zona mockumentarului, cu un salt de-a dreptul olimpic.

Care-i miza? Entertainment, melancoliile care storcesc cinematografiile din spațiul ex-iugoslav, dar și ceva mult mai isteț de atât. O sondare a modului în care adevărul se falsifică, iar rezultatul, deși aparent suficient de extraterestru încât să fie imediat amplasat în zona conspirațiilor, poate fi sancționat de spectator drept adevăr adevărat. Ca la *Experimentul București*, și tot ca în cazul filmului lui Tom Wilson, oricât de SF ar fi manipularea abil inserată, mizele sunt prea oneste emoțional și intelectual cât să primească vreun fel de reproș.

Cristi Mărculescu

Eveniment recomandat de:

TIFF.16

STREET FOOD
After Movies

FORGET ABOUT THE POPCORN

CLUJ-NAPOCA
STRADA POTAISSA
5 - 11 IUNIE

Intrare Liberă

Eveniment realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

Brought to you by

SIPS & BITES

COMPANIA DE APĂ
SOMEȘ S.A.

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compania de Apă Someș
îmbrățișează valorile ecologice
și prezintă proiecțiile ECO la TIFF 2017.

E.ON vă prezintă secțiunea
Alt.Rom.Com
(Comedii Romantice Alternative)
la TIFF 2017.

58800240
TIFF.16
Transilvania Internațional
0880

**BILETELE TIFF ÎȚI ADUC
UN ESPRESSO AROMAT!**

Alimentează cu minimum 20 L de carburant, arată un bilet de la oricare dintre proiecțiile văzute în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania și primești din partea noastră un espresso aromat.
Campania se desfășoară în perioada 1-12 iunie 2017, în limita stocului disponibil, numai în benzinăriile MOL din Cluj-Napoca și Florești.
Detalii pe www.molromania.ro
MEMBER OF MOL GROUP

Vrei să ne cunoaștem ?

Microsoft
AUTHORIZED
Refurbisher

m@dd
electronics group

EducaTIFF

Lecții de cinema, animație și desen la EducaTIFF

Fie că s-a născut, fie că vrei să-ți faci copilul cinefil, programul de educație cinematografică pentru elevi EducaTIFF a pregătit, pentru al nouălea an consecutiv, filme, ateliere de critică de film, de animație și desen pentru cei mai tineri dintre spectatori.

Dacă startul a fost dat de filmul vietnamez *Flori galbene în câmpia verde* (r. Victor Vu), zilele următoare îi vor purta pe cei mai mici pasionați de film în Olanda, Franța, Suedia, Slovacia sau Cuba. Aventura continuă azi într-o școală olandeză, în care profesorul preferat are abilitatea de a se transforma, din când în când, în broască, iar copiii trebuie să-l apere de lumea din jur. *Profesorul broască* va fi proiectat la Cinema Dacia, de la ora 10.00. Luni, micuțul Esteban încearcă să-și convingă mama să-l ajute să-și împlinească visul de a deveni pianist, în ciuda sărăciei cu care se confruntă familia. Acest „Billy Elliot cubanez”, cum a mai fost numit de presa străină, va rula în sala Universității Sapienția, de la ora 10.00.

Sâmbătă, 3 iunie, vor continua filmele din competiția Tineri critici de film, cu comedia

regizoarei Sophie Reine *O familie fabuloasă*, care urmărește peripețiile unui tată care trebuie să-și crească singur cele două fiice, iar duminică, 4 iunie, tânărul cineast Florian Schnell va intra în lumea gamerilor cu *Offline* – ești pregătit pentru nivelul următor?, o aventură care jonglează cu mediul online și offline, cu viața reală și avatarurile digitale. Ambele proiecții vor fi urmate de lecții de cinema, pentru tinerii care vor să descopere mai multe din experiența de spectator profesionist și critic de film.

Pe lângă proiecții, organizatorii EducaTIFF vă așteaptă și la ateliere de animație (în 3 și 4 iunie) și de desen ilustrativ (3, 5 și 6 iunie), susținute de artiștii Cecilia Felméri și Makkai Bence, respectiv Adrian Barbu.

Daniel Iftene

Flori galbene

O familie fabuloasă

Vânătoare de fantome

Cu un premiu câștigat anul acesta la Berlin pentru cel mai bun documentar, producția regizorului palestinian Raed Andoni alege o modalitate originală de a aborda un subiect sensibil. Tensiunile politico-militare din zonă, au rezultat într-un număr foarte mare de palestinieni care au fost supuși interogatoriilor și luați prizonieri de către forțele de securitate israeliene. În *Vânătoare de fantome* asistăm la o experiență terapeutică pentru toți cei pe care îi vedem pe ecran. Atât regizorul cât și cei pe care i-a invitat să facă parte, ca actori, din proiect sunt foști prizonieri ai celebrului centru de interogatoriu Al Moskobiya. Împreună, recrează episoade trăite în perioada încarcerării, evocând frânturi de amintiri ale unor momente mai mult sau mai puțin traumatizante.

Documentarul nu se remarcă prin intensitatea emoțională sau prin dramatismul sce-

nelor sau al momentelor, dar tocmai această lipsă de dramatism este și ceea ce îi dă un caracter aparte. În schimb, reușește să se distingă prin originalitate și prin lejeritatea surprinzătoare cu care se trece de la reproducerea unei ședințe agresive de interogatoriu la interacțiunea destinată dintre actori și regizor, în care povestesc despre cei dragi și viața personală.

Stilul documentarului este observațional, lăsând astfel locul personajelor să fie în prim-plan. Cadrele sunt gândite la nivel compozițional, fără să se simtă, însă, o intruziune deranjată în desfășurarea naturală a acțiunii și a momentelor. Camera reușește să intre în intimitatea personajelor, aducându-le, astfel, mai aproape de public.

Daniela Elena Drăgan

Regele fără un ochi

Regele fără un ochi e o satiră socio-politică reflexivă despre ideologie și natura umană, ancorată foarte bine în contextul nemulțumirilor populare recente și polarizării opiniei publice. Mai mult decât încă o comedie neagră spaniolescă, pelicula de debut a dramaturgului, scenaristului și regizorului Marc Crehuet adaptează piesa sa de succes din 2013.

Viețile a două cupluri cu concepții foarte diferite se intersectează la o cină. Cele două femei sunt foste colege, cândva apropiate. Cei doi bărbați – David, un polițist foarte macho, și Ignasi, un intelectual sensibil cu un ochi bandajat, au o revelație care le schimbă planurile tuturor. La protestele din urmă cu câteva luni, David a fost cel care a tras glonțul de cauciuc din pricina căruia Ignasi și-a pierdut ochiul. Prin referința literală din titlu,

Crehuet oferă o cheie de interpretare, făcând referință la bine-cunoscuta expresie „în țara orbilor, omul fără un ochi e rege”. Personajele sunt orbite de propriile convingeri, de la respectarea normelor și rețetelor de viață (și de mâncare), la justificarea violenței și la justiție socială, cu micile ipocrizii de rigoare. Nici chiar schimbarea traumatică a convingerilor nu le modifică natura profundă, emoțională. Rupând în final convenția celui de-al patrulea perete, filmul împinge spectatorii la introspecție și punerea la îndoială a propriilor convingeri, în special a aceluia care ne conduc spre violență sau creează rupturi sociale. În special în această perioadă, după protestele masive din România, *Regele fără un ochi* e foarte actual și merită văzut.

Radu Meza

Umbre

Primele *Umbre* sunt post apocaliptice

Primul calup de scurtmetraje din secțiunea *Umbre* descrie lumi conceptuale, un post-umanism plin de pierzanie și monștri inventați ori reali, pregătiți să bântuie visele.

Cu accente pregnante de horror, cu stiluri diferite și marcaje psihologice importante, *Umbre* de anul acesta promit reflecții asupra șanselor de supraviețuire ale umanității.

Prin întinericul vâscos, se plimbă femeii a căror misiune e supraviețuirea. În *Panta/Curve*, o tânără atletă se trezește pe o suprafață curbată creată înadins pentru ca ea să alunece dincolo de marginea hăului.

Ecourile țipetelor mecanice și sângele încheagat crează o senzație acută de durere. *Lunatica/Lunatique* se luptă zi de zi cu supraviețuirea într-o lume post-apocaliptică unde vânătorul poate deveni oricând vânatul unor monstruozi inumane. *Băiatul pierdut/Lost boy* într-un univers la fel de neomenos devine victima unei eterne bătălii între ceea ce pare rupt din Terminator și combinat cu Highlander.

Se mai adaugă ca ingredient și un slow-motion fără întrerupere. Plus, o crimă digitală sub fulgere electrice. Ultima tânără din calupul de scurtmetraje cade pradă unui monstru ce trece printr-o maturizare proprie. Pasiunea de vampirism vor descoperi imaginea unui nou și modern Nosferatu. Se pare că e specializat acum în necromanție și urmărește

cu atenție să îndeplinească *Planul/Le Plan* ce va schimba întreaga lume. Ordinele îi vin prin intermediul televizorului. Cum altfel?!

Singura animație, *Zarr-Dos*, prezintă o lume în care puterea e reprezentată de capete luminate ce domină o rasă aparent inocentă. Referința la coșmarul creat de Sandman, personajul lui Neil Gaiman, e una evidentă. Pentru putere trebuie să mănânci suflete.

Cel mai complex dintre scurtmetraje e *Zona-84*, adaptat după benzile desenate cu același nume. Regăsim protestele violente desfășurate în Barcelona din ultimii ani puse sub egida fictivă a unui control inițiat de guvern asupra aerului din oraș. Drepturile fundamentale ale omului sunt încălcate brutal. Mass-media dă sentințe, iar cei găsiți vinovați de o gură de aer proaspăt au parte de pedeapsa capitală. Distopia e la ea acasă.

Cosmin Popa

Primul calup din secțiunea *Umbre* va fi proiectat pe 3 iunie la Universitatea Sapienția de la orele 22:00 și pe 9 iunie la Cercul Militar de la 20:00.

Ce se întâmplă, documentarule?

De la firul ierbii, la cârmele țării: *Politica, manual de întrebuințare.*

Proiecție de film documentar și Q&A cu politicieni și lideri de opinie

In Spania anulului 2014, un grup condus de politologul Pablo Iglesias se coaliza într-un nou partid, după o serie de proteste masive împotriva inegalității, a austerității și a corupției. Doi ani mai târziu, gruparea, pe nume Podemos, făcea istorie intrând în Parlamentul spaniol drept a treia cea mai puternică formațiune politică.

Podemos este, poate, cel mai de succes exemplu contemporan al unei formațiuni cu rădăcini în rîndul activiștilor locali și al membrilor societății civile, care a reușit să se impună ca important actor politic, mai ales într-un timp atât de scurt. Ce putem învăța din succesul Podemos? Cum putem reforma sistemele politice actuale, să motivăm oamenii să se implice pentru schimbare? *Politica, manual de întrebuințare*

re (r. Fernando Leon de Arnoa) vorbește despre istoria Podemos și a grupării care l-a fondat - Indignados - funcționând simultan drept ghid.

Proiecția de duminică a documentarului, începând cu ora 15:30 la Cinema Florin Piersic, va fi urmată de o discuție cu politicieni, lideri de opinie și actori pe scena politicii autohtone: Vasile Dîncu (sociolog, fost vicepremier), Sorin Ioniță (Expert Forum), Dan Mașca - (Partidului Oamenilor Liberi - POL), Claudiu Crăciun (politolog, activist, membru fondator Demos), Tudor Pop (deputat USR), Mihai Goțiu (senator USR, vicepreședinte al Sentului), Elek Levente (președintele USR Cluj, actual președinte interimar al partidului) și realizatorul radio și TV Andrei Gheorghe.

Flavia Dima

Competiție

Insuportabila ușurătate din *Vremea Crizantemelor*

Al doilea film în regia lui Dmytro Moiseiev e o mostră a cinemaului realist cu tușe apăsătoare.

Olga (Alla Binieieva) trece printr-o criză existențială declanșată de moartea neașteptată a soțului ei. Cumpără o mașină nouă, sparge toți banii și cutureiera Kievul în căutarea unor răspunsuri, dar întâlnește doar oameni aflați în aceeași călătorie. În drumul ei haotic, se ciocnește de diverse personaje dominate de angoasă și de un strigăt mut de ajutor. Cu cinismul ei eliberator, reușește să le deschidă noi orizonturi acestora.

Planurile-secvență cu Olga par de smoală,

dar ascund în spatele lor micro-expresiile trezirii la o nouă viață. Umanitatea pare în derivă, minciuna domină, iar adevărul gol-goluț, care ar trebui să aducă ușurare, mai degrabă rănește. Se pare că nimeni nu te poate pregăti pentru șocurile de sinceritate ale vieții. Regizorul construiește în drumul Olgăi poduri între trecut și prezent, între haos și liniște, în final, poduri între oameni.

Cosmin Popa

PAR AMOUR DU CINÉMA

TV5MONDE LA TIFF 2017

DALIDA de Lisa Azuelos

un film distribuit cu sprijinul TV5MONDE

TV5MONDE

CANALUL CULTURAL FRANCOFON MONDIAL

InfiniTIFF

What if... in InfiniTIFF

For the first time TIFF dedicates a real space, the former Cluj fashion house, to virtual reality: the InfiniTIFF platform powered by Samsung GR VR

Photos by Marius Mariş

From today to June 10 you can discover at TIFF for the first time InfiniTIFF, a platform dedicated to new forms of audio-visual storytelling including interactive cinema and virtual reality. TIFF thus follows festivals like Cannes or Tribeca in offering extended platforms to VR, new technologies, and new forms of storytelling.

Test the limits of the virtual world

The InfiniTIFF platform powered by Samsung GR VR lines up a selection of pieces that open new sensory horizons. In *Doom Room*, a installation dedicated to an initiation journey through artificial realities, participants can discover new emotional ranges for themselves, in isolation. The **VR Cinema** selection brings together over three hours of multi-award-winning fiction, non-fiction, and animated films shot immersively.

At the same time, **Workshop Zone** offers a series of presentations and development labs

dedicated to VR projects. Producer Mads Damsbo, creative technologist Balder Brusch from the Copenhagen VR Studio Mkropol, and Fred Baus of Studio Realab in Luxembourg selected participants who will provide a rich experiential content to be edited into an interactive version presented in the festival. Marius Holdea and Dumitru Tănase (CINETic) will select 6 artists for *The VR Canvas: Tilt Brush*. One of the days will be dedicated to VR illustrations using the Google 3D "painting" technologies. Again, the resulting work will be screened as part of Workshop Zone. Director Millo Simulov will present the first 360-degrees Romanian film, *Escape*, while Florin Grozea will provide an introduction into the secrets of the creative industry working in new technologies, as well as into the online promotion of new video content.

Loop Cinema presents the best Romanian shorts of the past year, combined with a YouTube selection made by the most popular vloggers in Romania.

Last but not least, the **Interactive Cinema** section will turn audience seats into directors' chairs, as viewers will be able to change the course of each narrative so that the three films selected take different turns with each screening.

Virtual reality and cinema

Cinema was always a fantastic opportunity to reframe reality, to imagine new possibilities or even project new realities. Like Alice in Wonderland, film lovers get access to alternate, exotic worlds that they would not be able to access on their own without the guiding help of audio-visual cinematic experiences. In fact, the very first film screening, showing a train hurtling towards the audience, produced panic and horror in the audience. Nothing could be more real and moving than captured action projected on a large screen. In darkness, audience members lose touch with their immediate reality and sink into the world of the film, becoming, in effect, part of the story. Each advance

InfiniTIFF is presented by Banca Transilvania and sponsored by Nespresso, Conceptual Lab, and Spider Group.

Virtual Reality (VR)

VR encompasses a series of new technologies which allow for immersive visual and auditory experiences and for sensory experimentation with artificial environments by means of special electronic devices. VR has applications in entertainment, medicine, and sports, among others.

in audio-visual technology — the introduction of sound, then of surround sound, or the introduction of color — gives cinema an edge in creating immersive artificial paradises.

Perfumed movies

As the great studio era came to an end, collapsing under creative pressures and competition from television, new technology was sought to rekindle audience interest. The first 3D films are screened for wide audiences, as well as the first "smellies": the United States patented Smell-O-Vision, which spread scents throughout theaters; Italy patented Odorama, a scratch-and-sniff carton distributed to individual audience members. Sensorama, another complex and multifaceted sensorial stimulation method, stayed in a rudimentary, avant-garde phase. None of these attempts to modify the cinema experience yielded fruit at the time — yet these experimented consolidated the interest for virtual reality, which took off with the spread of video games, the most fertile ground for testing virtual and augmented realities. The ever-changing cinema industry is at a new crossroads: while new modes of storytelling will bring along new modes of experiencing film, what will make the difference between in the end is good old story.

by Letiția Câmpan

InfiniTIFF will present a broad selection of productions which explore new VR technologies in a special space inside the old Cluj fashion house. Thrill-seekers can experience *Doom Room*, an installation that combines unique tactile and visual experiences. YouTube clips by talented vloggers will be screened in the same space, and new productions will come out of on-site workshops lead by experts in new technologies.

Focus - Slovenia

One Slovenia with Everything

The Slovenian cinema focus section includes archival films, co-productions, documentaries, and popular comedies, together with socialist-era films and abstract experiments worthy of the bizarre new wave of Greek filmmaking.

Each national cinema has its own yardstick of performance: awards and festival selections, butts in seats and box office figures, the number of productions and the number of distribution markets. The only sufficiently stable, cross-national tool to measure the health of a national film industry is its capacity to deliver a broad array of films. By this measure, the seven films selected for this year's TIFFF give Slovenian cinema a certificate of good health.

Valley of Peace is a war film from way back 1956, directed by France Štiglic, one of the favorites of the Cannes Croisette at the time. It bears a humanist, anti-war message with all the courage necessary to denounce the total horror of war through its three protagonists: a Slovenian boy, a German girl, and an American soldier who come together in a forest where they try to escape the German bombing of cities.

The 2016 *Houston, We Have a Problem!* is at the opposite pole: an apparent documentary about Yugoslavia's space program, Žiga Virč's film veers into the incredible to the point where it becomes a mockumentary. Yes, Yugoslavia did have a space program, a program so sublime it reached the evanescence of nothingness and was bought at a hefty price by the Americans. You will have to see

for yourselves what all of this has to do with philosopher Slavoj Žižek, in one of the TIFFF's must-see films this year.

Another mystery that needs elucidation can be found in the 2016 documentary *Blue Velvet Revisited*, a Slovenian documentary about the people and times that informed David Lynch's film shoot.

Sonja Prosenč's 2014 *The Tree* has the kind of silences and emptiness that would make it a good fit for the new Greek cinema. Intellectual and abstracted, following a cause-and-effect narrative thread, the film is a story about a family shuttered in their own home, terrorized by isolation, unable to come to terms with its own destiny.

Audience hits are represented by a comedy featuring large useless lugs who come to own a pizza parlor in the endearing *Šiška Deluxe* (2015) and the thriller *Class Enemy* (2013), a ferocious, fascinating study on hate and fear which travelled widely on the festival circuit.

As the tradition of the Yugoslav cinema includes many strong pieces featuring socialist anarchist themes, TIFFF would have been remiss not to include a socialist film. Vinko Möderndorfer's 2014 *Inferno* filters the savagery of the transition to capitalism through a hubris that would not be out of place in Greek tragedy, and offers one of the most fascinating anarchist nihilist laments of all time.

The Tree

Houston, We Have a Problem!

STUDIOURILE upc PREZINTĂ

REPLAY

O aventură cu până la 7 zile în urmă.

ÎN ROLURILE PRINCIPALE - TOT CE AI RATAT LA TV: FILME | SERIALE | DOCUMENTARE | DESENE ANIMATE | REALITY SHOW | SPORT | COMPETITII SPORTIVE | TENIS | FOTBAL | TALENT SHOW | EMISIUNI DE DIVERTISMENT | TALK SHOW | COOKING SHOW | STRI

HORIZON   www.upc.ro

 TIFF.16
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 02-11.06.2017
tiff.ro

 BILETE ONLINE

Public Service Broadcasting

N-o să mai ai nevoie de nici o altă trupă, niciodată - Esquire

SÂMBĂȚĂ 3 Iunie
ORA 19⁰⁰ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

Când Kira Muratova e crudă, e și pasională

Sala de cinema devine o mlaștină. La proiecția unui film al Kirei Muratova de multe ori e nevoie să ai în dotare o umbrelă și cizme de cauciuc, și parcă niciodată nu e îndeajuns. Ea a practicat un cinema care se apropie de realismul socialist al modului de viață sovietic, dar urâtul, absurdul și figurile care izbucnesc într-un răs nebunesc fără motive reale par să fie de un interes esențial.

Primele ei lungmetraje, *Brief Encounters* (1967) și *Long Goodbyes* (1971), se apropie îndeosebi de melodrama provincială, populară în acei ani. Exista, desigur, și nevoia unui conformism cu doctrina politică, o „îndulcire” a autorităților. Regizoarea aflată la început se folosește, totuși, de tehnicile experimentale

ale Noului Val Francez. Următorul său film, *Ieșiți în lume/Getting to know the big wide world* (1978), ce se găsește și în ediția aceasta a TIFF-ului, se poate înscrie în aceeași notă melodramatică, dar structura narativă fragmentată a filmului îl apropie mai mult de stilistica operei care i-a adus lauri regizoarei. O poveste de iubire clădită pe noroi, praf și murdărie, pe cărămizi și camioane de ciment e susținută de un carnaval al vieții ce pare a înghiți totul.

Demența continuă sub bagheta regizoarei. *Sindromul astenic/The Asthenic Syndrome* (1989), considerat unul din filmele capodopere ale autoarei, ia premiul special al juriului la Berlin și dă operei sale o valoare internațională. Filmul are două părți - prima (în alb-negru)

spune povestea unei doctorețe văduve care începe a-i insulta pe toți din calea ei înnebunită de înmormântarea soțului. După ce aceasta se calmează, descoperim că uvertura era, de fapt, un film al Kirei Muratova la care spectatorii părăsesc sala în accente violente. Povestea (color) sare apoi la Nicolai, un profesor de liceu care făcea parte din audiență și suferă de narcolepsie.

Regizoarea evită sentimentalismele ieftine și prezintă realitatea în toată cruzimea ei oferind audienței o șansă de a medita asupra actelor aleatorii ale vieții. Și o face trăind fiecare clipă. Kira Muratova va fi omagiată la TIFF 2017 în cadrul secțiunii 3x3.

Cosmin Popa

Eterna întoarcere acasă

Ieșiți în lume

Sindromul astenic

Someș Open Air

The Red Captain

Un polițist vrea să elucideze misterul unui cadavru dezgropat accidental dintr-un cimitir.

Partenerul mai vârstnic, trecut prin viață cu alcool, țigări și aventuri, ar prefera să abandoneze investigarea cadavruului cu un cui înfipt în cap și urme de tortură. Alt coleg, relocat de la milițiile secrete ar vrea să ajute, deși simte că ancheta poate ajunge în locuri interzise din istoria recentă. Dar altă carte de schimb pentru a fi ajutat de noii colegi polițisti nu are, deci va ajuta ancheta.

Suntem în 1992, într-una din țările de după Cortina de fier și ancheta va ajunge la foști securiști șefi, confortabil mascați în oameni de afaceri de mare succes și înalți funcționari ai Bisericii, și mai confortabil mascați în victime fără vreun fel de vină sau colaboraționism cu sistemul comunist recent prăbușit.

The Red Captain, coproducție Cehia-Slovacia-Polonia este un thriller admirabil, cu ambiții perfect duse până la capătul anchetei și un rol de-a dreptul terapeutic pentru orice

cetățean/spectator dintr-o țară ex-comunistă. Este ce-aș vrea să văd măcar încercat de la cinemaul nostru românesc: un thriller de public, perfect abil să pună pe ecran suspans, în personaje umanitate și să fie (mai mult involuntar, ce-i drept) o frescă despre traumele și misterele perioadei de tranziție pe care nimeni nu a avut curajul să le formuleze just și atace cu amestecul de idealism, pragmatism și spirit justițiar necesare.

Cristi Mărculescu

Suspecți de serviciu

Yamato (California). Made in Japan.

Yamato este un orașel decrepit și comatos amplasat lângă una din bazele militare americane din Japonia. Aduce mai mult a Focșani decât a Tokio. Fix locul greșit pentru ambițiile de rapper-iță ale Sakurei. Prinsă între revolte și exasperări adolescente, Sakura e nemulțumită de toți și de toate. Destinul îi trimite Sakurei un mesager al haosului. Rei, fiica nipono-americană a unui bărbat cu care mama protagonistei are o istorie se înființează la ei în casă. Daisuke Miyazaki revine la TIFF (după memorabila apocalipsă societală servită ca neo-giallo din Revenge Channel) cu un film despre Japonia așa cum este ea (mult mai puțin exotica decât ar fi de așteptat) și despre adolescența așa cum este ea (prinsă în circuitul închis ostilitate-amiciție-violență-regrete).

Sakura, fata care dorea să facă rap, dar nu reușea decât să facă urât în orice situație este un pretext admirabil jucat, interiorizat și explicitat de Nina Endô. Grația cu care actrița oferă priviri furișate, gesturi neterminate și replici zberate sunt epicentrul unei fresce mici, poetice și intime a Japoniei de dincolo de imaginarul mondial colectiv. Filmat cu flow lent și lipsit de vreun fel de exacerbare, Yamato este un poem cuminte despre o fată neastâmpărată și lumea ei de la capătul lumii.

Cristi Mărculescu

Focus Tânarul Cinema Austriac

Colonia nudistă

După debutul cu *Parabellum*, proiectat la TIFF acum doi ani în secțiunea Cuvintele sunt de prisos, austriaco-argentinianul Lukas Valenta Rinner construiește un film aparent observațional în jurul unei protagoniste tăcute, crispate, dar ale cărei posturi și expresii trădează o multitudine de procese interne.

Belén se prezintă la un interviu de angajare pentru menajere, căutând o slujbă. Ajunge să locuiască și să lucreze într-un cartier select, închis al Buenos Airesului, în casa unei doamne de familie bună, Diana, care locuiește împreună cu fiul ei Juanchi, un tenismen adolescent răsfățat. În imediata apropiere – după gardul electricat, menajera săracă și conformistă descoperă o colonie nudistă ai cărei ocupanți explorează stiluri de viață alternative, adică se plimbă, meditează, fac orgii, se pictează pe corp și imită diverse animale.

Din momentul în care decide cu reticență

să li se alăture, Belén duce o viață dublă – între capriciile și aerele de superioritate din lumea imaculată a cartierului izolat și îmbrățișările sexuale asudate între corpuri imperfecte din colonia cu vegetație luxuriantă. Construcția regizorală satirică se conturează încet, echilibrat, prin punctul de vedere al protagonistei taciturne – o străină în ambele lumi, a bogaților și a nudiștilor. Premisa tematică dată de titlul original, *Los Decentes*, și de omniprezența separațiilor de diferite tipuri, pune în discuție sensul decenței. Cu siguranță spectatorii vor rămâne cu câteva imagini memorabile până la finalul care virează brusc în registrul comediei de acțiune.

Radu Meza

Supernova

Vara lui 1993

La Berlin, debutul în lungmetraj al ibericei Carla Simón a câștigat două premii, iar juriul a numit Vara lui 1993 un film remarcabil, o lecție oferită prin ochii unei fetițe care învață cum e să piardă totul. Și totuși, să o ia de la capăt.

Adoptată recent, Frida trebuie să învețe să conviețuiască cu noii ei părinți, o familie inimoasă și caldă, care trăiește undeva la sat. Ea de abia așteaptă să se maturizeze. Se rujează, își pune un fular imitație de nurcă, mimează

ză pufăitul dintr-o țigară de lemn, în timp ce stă tolănită pe șezlong. O viață boemă, trăită în tihnă într-un loc pitoresc și deloc prețios. Cu tentă documentaristă, filmul se află la limita dintre realitate și ficțiune.

Plasată în 1993, povestea putea la fel de bine să se petreacă și astăzi. Lucrurile nu s-au schimbat prea mult. Indiferența de generație, copiii se joacă, au păpuși, sunt liniștiți și fără griji. Existența Friedei e o înlanțuire de mici întâmplări, într-o gospodărie plină cu animale. O zonă idilică, rurală, miti(ti)că. Un nou început.

Ion Indolean

Deschiderea oficială TIFF

Peste 3.000 de oameni au urmărit proiecția de deschidere a celei de-a șaisprezecea ediții a Festivalului Internațional de Film Transilvania, în Piața Unirii filmul *Regele Belgiei*, proiectat pe cel mai mare ecran ridicat în aer liber în România, a captivat audiența.

Foto: Chris Nemeș & Vlad Cupșa